

Tájékoztató

a Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság, mint másodfokú fegyelmi bíróság tevékenységéről

Tisztelt Elnök Úr!

A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 79/A. §-ának (4) bekezdése alapján a Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság, mint másodfokú fegyelmi bíróság 2022. február 15. napjától kezdődően minden év február 15. napjáig írásban köteles tájékoztatni a Kúria Elnökét és a Magyar Országos Közjegyzői Kamara Elnökét, országos elnököt arról, hogy az előző évi működése megfelelt-e az ügyrendjében foglaltaknak. Tájékoztatási kötelezettsége áll fenn továbbá az előző évben a fegyelmi bírósághoz érkezett, illetve ott befejezett, valamint a folyamatban maradt ügyek száma, a fegyelmi bíróság által kiszabott büntetések, továbbá a kizárási kérelmek száma és jellege vonatkozásában.

I. A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság által készített és 2020. szeptember 1. napjával elfogadott Ügyrend (a továbbiakban: Ügyrend) módosítására továbbra sem merült fel ok, így az változatlanul irányadó. A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság ezért változatlanul az Ügyrendnek megfelelően látta el a feladatát és járt el, illetve jár el az elé került ügyekben.

II. A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság 2024. évben kinevezett 5 bíró tagjában személyi változás nem történt. A fegyelmi bíróság tagjainak választása alapján továbbra is dr. Puskás Péter a fegyelmi bíróság elnöke és dr. Varga Edit a fegyelmi bíróság elnökhelyettese.

A fegyelmi bíróság közjegyző tagjai körében voltak változások, a területi elnökségek azonban folyamatosan választottak a kiesők helyett új tagokat, akik letették az esküt, így a fegyelmi tanácsok jogszabály és Ügyrend szerinti felállítása nem ütközött akadályba, a feladatok ellátása ebből a szempontból is biztosított volt. Az Ügyrend 1. számú mellékletét, amely a fegyelmi bíróság tagjait és az eljáró tanácsokat tünteti fel, ennek megfelelően folyamatosan frissítjük és indítványozzuk annak a Kúria és az országos kamara honlapján való közzétételét.

III. A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság ügyszáma az elmúlt években bekövetkezett pozitív változásoknak megfelelően változatlanul csekély maradt. 2025. évben 2 új ügy érkezett a fegyelmi bírósághoz, továbbá egy ügy maradt folyamatban 2024. évről. A fegyelmi bíróság valamennyi ügyet befejezte az előző évről folyamatban maradt ügy nincs.

IV/1. A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság a 2024 évről folyamatban maradt Kjö.2.Fgyf.2/2024/6. szám alatti, 2025. március 4-én – tárgyaláson – meghozott határozatával az elsőfokon eljáró közjegyzői fegyelmi bíróság határozatát azzal a kiegészítéssel hagyta helyben, hogy a közjegyző a közjegyzői díjszabásról szóló 22/2018. (VIII. 23.) IM rendeletet (a továbbiakban: Díjrendelet) összesen 57 alkalommal sértette meg, a Díjrendelet megsértett rendelkezései a következők: 3. § (1)-(3) bekezdések, 7. § (1) és (3) bekezdés, 9. § (1) és (3) bekezdés, 10. §, 12. §, 13. § (1) bekezdés, 15. §, 17. § (1) bekezdés, 26. § *a*) pont, 35. § (1) és (2) bekezdései. A fegyelmi büntetésként kiszabott 57.000.000 forint pénzbírságot az eljárás alá vont közjegyző a Magyar Országos Közjegyzői Kamara (a továbbiakban: MOKK) határozatban megjelölt számlájára köteles megfizetni.

Az ügyben az országos kamara tett feljelentést a Kjtv. 69/B. § szerinti ellenőrzés (díjvizsgálat) lefolytatása után, a Díjrendelet megsértése, mint a Kjtv. 70. § *a*) pontja szerinti fegyelmi vétség alapos gyanúja miatt, az eljárás vont közjegyzővel szemben. A feljelentő a fegyelmi vétség elkövetésének megállapítása esetére a Kjtv. 74/B. §-a alapján a pénzbírság jogsértésenként 1.000.000 forintban történő kiszabását indítványozta, mindösszesen 64.000.000 forint összegben. A feljelentés szerint a közjegyző számos közjegyzői hatáskör tekintetében bizonyos ügyfajtákon belül rendszeresen megszegte a Díjrendelet és a Díjrendelet egyes rendelkezéseinek alkalmazásáról szóló 17/2021. (VI. 28.) MOKK szabályzatban (a továbbiakban: Szabályzat) foglaltakat. A feljelentés alapján eljáró elsőfokú közjegyzői fegyelmi bíróság határozatával a fegyelmi eljárást a közjegyzővel szemben megindította.

Az elsőfokú fegyelmi bíróság határozatával megállapította, hogy az eljárás alá vont közjegyző fegyelmi vétséget követett el azzal, hogy a fegyelmi feljelentés mellékletét képező táblázat 1-9., valamint 17-64. ügyei vonatkozásában megsértette a Díjrendelet rendelkezéseit, ezért fegyelmi büntetésként 57.000.000 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a fegyelmi feljelentés alapján 57 esetben igazolódott be a Díjrendelet közjegyző általi megsértése, mert a Kjtv. 6. §-a helyes értelmezése szerint a közjegyző a tevékenységéért járó díjat a Díjrendeletben meghatározott módon köteles felszámítani, az abban foglaltaktól a díjszámítás során nem térhet el, a díjmérték tekintetében

csak akkor van mérlegelési lehetősége, ha arra a Díjrendelet valamely rendelkezése kifejezetten felhatalmazza.

Az elsőfokú döntéssel szemben az eljárás alá vont közjegyző élt fellebbezéssel, melyben kérte annak megváltoztatását és a kiszabott bírság összegének a mérséklését. Álláspontja szerint a Kjtv. rendelkezései csak a bírság számításának képletét és az alsó határát adják meg, a felső határát nem, így a bírság maximuma tekintetében az általános szabályt a Kjtv. 73. § (1) bekezdését kell alkalmazni. A bírság maximumot az elsőfokú fegyelmi bíróság nem vette figyelembe, ezért határozata jogszabálysértő. Egy fegyelmi eljárásban elbírált több fegyelmi vétség esetén a fegyelmi tanács egy fegyelmi felelősséget megállapító határozatot hoz, erre tekintettel egy pénzbüntetést szab ki, a pénzbírság összegének megállapításához szükséges számítást így a Kjtv. 74/B. § értelmében nem jogsértésenként, hanem csak egyszer kell elvégezni, mégpedig olyan módon, hogy az egyes jogsértő díjszámítások és az irányadó jogszabályi rendelkezés szerinti díjak közötti különbségeket össze kell vonni, majd az együttes összeget kell kettővel szorozni. Amennyiben az így meghatározott összeg nem éri el az 1.000.000 forintot, akkor minimum 1.000.000 forint lehet a pénzbírság összege.

A másodfokú fegyelmi bíróság a fellebbezést nem találta alaposnak. Az elsőfokú fegyelmi bíróság az eljárás tárgyává tett 64 ügyből 57 esetben állapította meg az eljárás alá vont közjegyző felelősségét a Díjrendelet megsértéséért, helyesen alkalmazta így a Kjtv. 74/B. §-át, amikor jogsértésenként 1.000.000 forintban, összesen 57.000.000 forintban állapította meg a pénzbírság összegét. Az ügyben irányadó Kjtv. 74/B. §-a szerint a 69/B. § (3) bekezdése alapján megindított fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető közjegyzővel szemben kötelezően kiszabandó fegyelmi büntetés a pénzbírság. Ennek mértéke a közjegyzői díjszabásról szóló jogszabályban meghatározott díjtétel és a közjegyző által kiszabott díj különbözetének kétszerese, de legalább 1.000.000 forint. A másodfokú fegyelmi bíróság álláspontja szerint a Kjtv. 74/B. §-ában szabályozott eljárásoknak minden esetben azonos eredményre kell vezetnie, függetlenül attól, hogy egy, vagy pedig több fegyelmi eljárásban kerül sor a fegyelmi vétségek elbírálására, a jogszabály ugyanis nem a meghozott fegyelmi határozatok, hanem az elbírált jogsértések számához igazítja a fegyelmi büntetést. Az adott esetben elbírált fegyelmi vétségek külön-külön szolgálnak alapul a közjegyző fegyelmi felelősségre vonásához, függetlenül attól, hogy az egy vagy több eljárásban történik, míg a büntetőeljárásban érvényesülő büntetés kiszabási elvekhez hasonló szabályozást a Kjtv. nem alkalmaz. A jogalkotó a Kjtv. 74/B. §-a szerinti, a díjrendelet megsértésével elkövetett fegyelmi vétséget kiemelte a Kjtv. 70. § a) pontja szerinti egyéb fegyelmi vétségek közül, azoktól szerkezetileg is elkülönítve, önállóan

szankcionálta és a büntetést az egyéb fegyelmi vétségek esetén – a vétség súlya az enyhítő és súlyosító körülmények egyebek mérlegelése alapján – kiszabható többféle büntetési nemhez képest, egyetlen büntetési nemre, a pénzbírságra korlátozta. Ennek minimális összegét 1.000.000 forintban határozta meg. A jogalkotó a Díjrendelet megsértésével elkövetett fegyelmi vétségre ilyen módon önálló fegyelmi tényállást hozott létre, amit az alapul szolgáló közjegyzői magatartás felügyeletének, ellenőrzésének eltérő hatáskori szabályozása is megerősít, mert míg egyéb esetben a fegyelmi vétség alapos gyanúja esetén a feljelentés a területi elnökség feladata, a Díjrendelet szabályai betartásának ellenőrzése és az annak alapján észlelt alapos gyanú miatti feljelentés az országos elnökség hatásköre (Kjtv. 69/B. §). Mindebből az következik, hogy a Díjrendelet megsértésével elkövetett fegyelmi vétségre nem alkalmazhatóak az egyéb fegyelmi vétségre megállapított, a büntetési nemeket és azok mértékét, a mérlegelési szempontokat és a kiszabásuk rendjét szabályozó Kjtv. 71-74/A. §-aiban foglalt rendelkezések. A Díjrendelet megsértése miatti fegyelmi felelősség megállapítása esetén tehát a fegyelmi bíróságnak nincs mérlegelési lehetősége, a büntetés kiszabását nem mellőzheti, nem alkalmazhat más büntetési nemet, vagy alacsonyabb összegű pénzbírságot sem, hanem a pénzbírságot a Kjtv. 74/A. §-a szerinti összegben, vétségenként kell kiszabnia, ellenkező esetben a pénzbírsággal nem sújtott vétség szankcionálatlanul maradna. Mérlegelési lehetősége a fegyelmi bíróságnak ilyen esetekben kizárólag a fegyelmi vétség megállapítása körében van, de ezzel kapcsolatos érvelést és kérelmet a fellebbezés nem tartalmazott, az csak a bírság mérséklésére szorítkozott.

A másodfokú fegyelmi bíróság eljárása során az elnök az Ügyrendnek megfelelően jelölte ki az eljáró tanácsot (2. Fgyf. tanács) majd annak megfelelően jelölt ki az egyik akadályozott közjegyző fegyelmi bírót helyett másik fegyelmi bírót az eljárásra. A tanács az Ügyrendben foglaltakat egyebekben is megtartotta, intézkedést nem hozott.

IV/2. Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság a 2025. március 18-án érkezett Kjö.1.Fgyf.1/2025. szám alatti ügyében 2025. június 19-én – tárgyaláson – hozott határozatot, amelyben a másodfokú fegyelmi bíróság az elsőfokú fegyelmi bíróság határozatát részben megváltoztatta, mellőzte az eljárás alá vont közjegyzőre a pénzbírság kiszabását, egyebekben a határozatot helyben hagyta.

A területi elnökség az eljárás alá vont közjegyző rendes irodavizsgálata eredményére, a közjegyzővel szembeni panaszbeadványokra és a pénzügyi szabálysértésekkel kapcsolatosan az országos kamara pénzügyi osztálya által tett bejelentésre alapozva tett fegyelmi feljelentést fegyelmi vétség gyanúja miatt és indítványozta ideiglenes intézkedésként a közjegyző

szolgálatból való felfüggesztését. A feljelentés szerint az eljárás alá vont közjegyző számos alkalommal vétkesen megszegte, elmulasztotta a jogszabályokban, illetve a MOKK szabályzataiban foglalt kötelezettségeit, nem jelentette be az elnökségnek az alkalmazásában álló közjegyző-helyettes, illetve közjegyző-jelölt munkaviszonyának megszűnését, nem tett eleget a továbbképzési kötelezettségének, a közösségi médiában történt posztolásai pedig alkalmasak a közjegyzői kar tekintélyének a csorbítására. A feljelentést utalt arra is, hogy a közjegyző a Díjrendelet előírásait is rendszeresen megszegte, amely miatt ellene külön fegyelmi eljárás (az IV/1. pont alatt ismertetett Kjö.2.Fgyf.2/2024. szám alatti ügy) volt folyamatban. Az eljárás alá vont közjegyző a feljelentésben foglaltakat részben vitatta.

Az elsőfokú fegyelmi bíróság határozatával az eljárás alá vont közjegyzőt vétkesnek nyilvánította fegyelmi vétségben és egy év hivatalból való felfüggesztéssel, valamint 15.000.000 forint pénzbírsággal sújtotta. Kötelezte továbbá arra, hogy a felfüggesztés tartalma alatt személyes megjelenéssel vegyen részt az elsőfokú határozatban meghatározott továbbképzéseken. Az elsőfokú fegyelmi bíróság határozata indokolásában megállapította, hogy a közjegyző igen nagy számú, több mint 60 esetben követett el fegyelmi vétséget és a kötelezettségzegéseket mulasztásokat túlnyomórészt szándékosan, vagy legalábbis súlyosan gondatlanul követte el. Értékelte a nyomatékos súlyosbító körülményeket és enyhítő körülményként azt, hogy négy hagyatéki ügyet a közjegyző a feljelentést követően befejezett. A közjegyző magánéleti problémáit, munkaszervezési gondjait nem tartotta értékelhetőnek, de figyelemmel volt arra is, hogy az eljárás alá vont közjegyző korábbi fegyelmi ügyeiben is az intézkedés elmulasztása volt a fegyelmi vétség elkövetésének alapja, míg jelen ügyben ismét a mulasztások, késedelmek tették ki a fegyelmi vétségek nagyobb részét. A korábbi eljárás pénzbüntetéssel zárult, az nem érte el a kívánt hatást, sőt, a fegyelmi eljárás tárgyává tett mulasztásokkal terhelt ügyek száma emelkedett. Az elsőfokú fegyelmi bíróság ezért a fegyelmi büntetések fokozatosságára is figyelemmel a pénzbírságot követő büntetést, a felfüggesztést látta indokoltnak és szükségesnek, mert ez áll arányban a vétséget megvalósító ügyek kiemelkedően nagy számával, súlyával és ez alkalmas arra, hogy visszatartsa a közjegyzőt újabb fegyelmi vétség elkövetésétől. Az elsőfokú fegyelmi bíróság azonban a fegyelmi vétséget megvalósító ügyek rendkívül magas számára tekintettel a felfüggesztés büntetés mellett a Kjt. 73. § (3) bekezdése alapján a pénzbüntetés alkalmazását is szükségesnek látta, amelynek kiszabásánál figyelembe vette az eljárás alá vont közjegyző jövedelmi viszonyait, így az előző évi beszámolóinak adatait, ezért a közjegyzővel szemben a pénzbírság felső határához közelítő 15.000.000 forint összegű pénzbírságot szabott ki.

Az elsőfokú fegyelmi bíróság döntésével szemben az eljárás alá vont közjegyző nyújtott be fellebbezést, amelyben a véttségét nem vitatta, kérelme a kiszabott fegyelmi büntetés mérséklésére irányult, kérte a szolgálatból való felfüggesztéstől való eltekintést és a kiszabott pénzbírság összegének mérséklését.

A másodfokú fegyelmi bíróság kiegészítette a tényállást azzal, hogy az eljárás alá vont közjegyzővel szemben korábban a fegyelmi bíróság jogerősen 57.000.000 forint pénzbírságot szabott ki. A fellebbezést az így kiegészített tényállásra tekintettel részben alaposnak találta. Alapítvány hivatkozott álláspontja szerint az eljárás alá vont közjegyző arra, hogy az elsőfokú fegyelmi bíróság a korábban már elbírált cselekményeit ismét elbírálna volna, hiszen ezeket a jelen ügyben csak a büntetés kiszabás körében jelentőséggel bíró körülményként értékelte, amelynek indokoltságát az eljárás alá vont közjegyző sem kifogásolhatta alappal. A büntetés kiszabása során a fokozatosságot a fegyelmi vétség súlyához is kellett igazítani, a korábbinál súlyosabb fegyelmi vétség elkövetése esetén a pénzbírság összegének növelése helyett a következő büntetési nem alkalmazása ezért nem jelenti a fokozatosság elvének megsértését. A jelen eljárás tárgyát képező cselekmények túlnyomórészt súlyos vétségnek minősülnek és az eljárás alá vont közjegyző a terhére rótt vétkes mulasztásokat nagy számban, szándékosan követte el. Az ügyfelek által benyújtott panaszokra sem intézkedett és a kamara jelzései, figyelmeztetése ellenére sem változtatott az ügyek elhúzódását eredményező, a vonatkozó szabályokkal ellentétes, helytelen gyakorlatán, a jogsértő gyakorlata éveken át, tartósan fennállt. A jelentős számú, súlyos és szándékosan elkövetett vétség okán a másodfokú fegyelmi tanács is indokoltnak látta az eljárás alá vont közjegyző határozott időre történő, hivatalból való felfüggesztését. Álláspontja szerint is szükséges a felfüggesztés időtartamának a maximálisan kiszabható idő (2 év) felében történő megállapítása, de ez egyben elégséges is ahhoz, hogy az eljárás alá vont közjegyzőt a későbbiekben a fegyelmi vétség elkövetésétől visszatartsa. A fegyelmi büntetés enyhítésére okot adó körülmény a fellebbezésben foglaltak alapján e tekintetben nem volt megállapítható. A büntetés kiszabása körében a közjegyző személyi körülményei, felfüggesztésének lehetséges hatása az iroda működésére nem meghatározóak és a fellebbezésben is hivatkozott magánéleti és munkaszervezési problémák, illetve a COVID 19 világjárvány nem értékelhetőek enyhítő körülményként. A másodfokú fegyelmi tanács azonban úgy ítélte meg, hogy – az eset összes körülményét figyelembe véve – a hivatalból való felfüggesztés önmagában elegendő visszatartó erővel bír. Ez a büntetés egyben anyagi hátránnyal is jár, továbbá a közjegyzőt a közjegyzői fegyelmi bíróság a közelmúltban már nagy összegű pénzbírsággal sújtotta, ezért a jelen ügyben vele szemben kiszabott újabb pénzbírság

túlzó és aránytalan büntetést eredményezne. Mindezekre tekintettel a másodfokú fegyelmi tanács a Kjt. 102. § (3) bekezdése alapján eljárva mellőzte a pénzbírság kiszabását, míg az egy év hivatalból való felfüggesztés, valamint a továbbképzéseken való részvételre kötelezés vonatkozásában helybenhagyta az elsőfokú fegyelmi határozatot.

A másodfokú fegyelmi bíróság eljárása során az elnök az Ügyrendnek megfelelően jelölte ki az eljáró tanácsot (1.Fgyf. tanács) és a tanács az Ügyrendnek megfelelően járt el. Az ügyben a másodfokú fegyelmi bíróság nem hozott intézkedést.

IV/3. A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság a 2025. augusztus 11-én érkezett Kjö.2.Fgyf.2/2025. szám alatti ügyben 2025. szeptember 30-án megtartott fegyelmi tárgyaláson hozta meg a 7. sorszám alatti határozatát. E szerint a fegyelmi bíróság az elsőfokú fegyelmi bíróság határozatának nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését pedig akként változtatta meg, hogy a kiszabott pénzbírság összegét 8.000.000 forintra felemelte. A pénzbírság megfizetésének módjára vonatkozó rendelkezést azzal pontosította, hogy a pénzbírság összegét a MOKK határozatban megjelölt számú számlájára kell megfizetni.

Az országos kamara elnöksége, mint feljelentő a Kjt. 69/B. § szerinti ellenőrzés (díjvizsgálat) lefolytatása után a Díjrendelet megsértése, mint a Kjt. 70. § a) pontja szerinti fegyelmi vétség alapos gyanúja miatt fegyelmi feljelentést tett az eljárás alá vont közjegyzővel szemben, azzal, hogy a közjegyző 8 alkalommal megszegte a Díjrendeletben és a Szabályzatban foglaltakat. Az eljárás alá vont közjegyző a feljelentésben foglaltakat nem vitatta, érdemi észrevételt nem tett.

Az elsőfokú fegyelmi bíróság fegyelmi intézkedést hozott és megállapította, hogy az eljárás alá vont közjegyző a Díjrendelet alapján fennálló köteletségének vétkes megszegésével 8 rendbeli fegyelmi vétséget követett el, ezért 1.740.886 forint összegű pénzbírsággal sújtotta. Az eljárás alá vont közjegyző felhívásra vétkességét valamennyi szabályszegés tekintetében elismerte, így a fegyelmi tanács fegyelmi tárgyalás nélkül hozta meg a fegyelmi intézkedést a Kjt. 70. § a) pontja, 97. § (1) és (2) bekezdése szerint és ennek megfelelően vele szemben a Kjt. 74/B. §-a alapján pénzbírságot szabott ki. Indokolása szerint a Kjt. 74/B. §-ának helyes értelmezése alapján a pénzbírság mértékét az egy fegyelmi eljárásban elbírált több fegyelmi vétség esetén úgy kell megállapítani, hogy összegezni kell az eljárás alá vont személy által alkalmazott és jogszerűen alkalmazandó díjtételek különbözetét és amennyiben annak kétszerese meghaladja az 1.000.000 forintot, ezen összeget kell kiszabni pénzbüntetésként, egyebekben a jogszabályban előírt minimális 1.000.000 forint az alkalmazandó pénzbírság összege.

Álláspontja szerint a Kjtv. 74/B. § megszővegezéséből nem vezethető le, hogy több fegyelmi vétség megállapításakor a legalacsonyabb bírságösszeget szabályszegésenként külön kellene alkalmazni.

Az elsőfokú határozattal szemben a vizsgálóbiztos a bírság kiszabás tekintetében élt fellebbezéssel.

A másodfokú fegyelmi tanács a fellebbezést alaposnak találta, figyelemmel arra, hogy az eljárás tárgyává tett 8 ügyben állapította meg az elsőfokú fegyelmi bíróság az eljárás alá vont közjegyző felelősségét, de tévesen alkalmazta a Kjtv. 74/B. §-át a pénzbírság összege megállapításakor. Az ügy által felvetett jogkérdésben a másodfokú fegyelmi bíróság korábban már állást foglalt, ennek megfelelően a részbeni megváltoztató határozat indokolása az IV/1. pont alatt ismertetett Kjö.2.Fgyf.2/2024/6. számú határozat indokolásának felel meg.

A másodfokú fegyelmi bíróság eljárása során az elnök az Ügyrendnek megfelelően jelölte ki az eljáró tanácsot (2.Fgyf. tanács), majd annak megfelelően jelölte ki a magával szemben kizárási okot bejelentő egyik közjegyző fegyelmi bíró tag helyett a soron következő közjegyző fegyelmi bíró tagot.

V. Az elmúlt évben a fegyelmi bírósághoz kizárási kérelem nem érkezett.

VI. A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróságnak jelenleg folyamatban lévő ügye nincs.

Kérem a Kúria Elnökét és a Magyar Országos Közjegyzői Kamara Elnökét, hogy a tájékoztatót vitassák meg és Kjtv. 79/A. § (5) bekezdése alapján hagyják jóvá. Ezt követően rendelkezik a fegyelmi bíróság a jóváhagyott tájékoztatónak a Kúria és az országos kamara honlapján történő közzétételéről.

Budapest, 2026. február 13.

Dr. Puskás Péter
kúriai tanácselnök
A Kúria mellett működő
Közjegyzői Fegyelmi Bíróság elnöke

A Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság 2025. évi működéséről szóló tájékoztatójának jóváhagyása a Kjtv. 79/A. § (5) bekezdése értelmében

Alulírott dr. Tóth Ádám a Magyar Országos Közjegyzői Kamara elnöke és dr. Varga Zs. András a Kúria elnöke a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjtv.) 79/A. § (4) bekezdése alapján a **Kúria mellett működő Közjegyzői Fegyelmi Bíróság** (a továbbiakban: Fegyelmi Bíróság) által megküldött, a Fegyelmi Bíróság **2025. évi működéséről** szóló **tájékoztatót** a Kjtv. 79/A. § (5) bekezdése alapján ezúton **jóváhagyjuk**.

Budapest, 2026. március „19.”

Budapest, 2026. március „20.”

Dr. Tóth Ádám
elnök

Magyar Országos Közjegyzői Kamara

Dr. Varga Zs. András
elnök
Kúria

